

Kiadóhivatali árak:
 Hét napra . . . 6 frt — kr.
 Hónapra . . . 3 — —
 Három hónapra . . . 1 — 50 —
 Egy évre . . . 50 — —
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádaszy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereskedésben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger H. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (10-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (10-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A király Pécsétt.

Rövid időközök után harmadszor üdvözlő Pécs városa a királyt, mint e város vendégét. Ritkaságszámba megy vidéki város életében az, hogy a koronás fejedelem ily gyakran látogassa meg egyugyanazon várost, s ezt a ritka jóindulatot Pécsnek volt alkalma és szerencséje érezni és élvezni.

Nem tulajdoníthatjuk e királyi kegyet városunk bármilyen jelességének sem; nem vonhatunk ebből a már-már eseményszámba menő háromszoros látogatásból semmi különös konzekvenciát; nem teheti ez irigyeinkké Magyarország egyéb városait, hova még vagy egyáltalában nem, vagy csak egyszer vitte az útja, többnyire magas kötelesség teljesítése végett, a királyt: mi csak örülhetünk, s ez örömlünkön kívül semmi egyéb nem maradhat osztályrészsünkül, örülhetünk e kiváló szerencsének, vagy mondjuk: szerencsés véletlennek, hogy immár harmadszor látogat el hozzánk a magyar király.

E három látogatásból egyiket azonban egyenesen magunknak szántnak mondhatjuk, illetve városunk egyik specialitásának — a székesegyháznak. Ez a tavalyi királylátogatás volt. A többi kettő közül az elsőt a honvédség gyakorlatainak köszönhetjük; de ezt ránk nézve az tette érdekessé, hogy megkoronáztatása után először jött megtekinteni városunkat. (Az 1853-adi látogatást nem számíthatjuk e helyen, a hol a koronás király látogatásáról van szó; mivel akkor még mint abszolút fejedelem utazta be Magyarországot.) A mostani látogatást szintén katonai okok tették szükségessé; de már e szükséget maga a király teremtette meg akaratával, melyet tavaly ittlétekor fejezett ki, hogy a legközelebbi hadgyakorlatokat itt kívánja megtartani, miután értesülése szerint a környék igen alkalmas teret nyújt nagyobb szabásu gyakorlat végzésére.

A magyarnak, az alkotmányos királyért mindig lelkesedni tudó magyarnak azonban mindegy az, hogy milyen alkalmából láthatja s üdvözölheti királyát; csak tudnia kell, hogy a magyar király népe közé jön, s odaviszi lelkesedését, szeretetét a király elé, kiből — még ha mint legfőbb katona jön is hozzá — csak a magyar királyt látja, azt tiszteli, azt szereti, s azért lelkesedik.

Pécs városa is ez alkalommal — határtalan ragaszkodásával és lelkesedésével majdnem háttérbe szorította a katonai tendenciát, s egy szívvel, lélekkel a magyarok királyát, a legfőbb polgári törvényhozót, a törvények támaszát és védőjét üdvözölte — kiáltván:

Éljen a király!

A király megérkezése.

A zászlódiszbe öltözött város népe reggeltől délig sürgött az utcákon és tereken — s déli 12 óráig nem volt biztos tudomása arról, hogy mely órában jön a király. Az előző napok zavara most is folyton tartott, s a király megérkezésének ideje felől a legváltozatosabb hírek keringtek. A testületek, a tanulóifjuság, egyetiek már 10 órakor fölláltak kijelölt helyükre, mely ugyanaz volt, mint a tavalyi királyváraskor. A Széchenyi-tér alsó részétől képeztek a testületek kordont, egész a sétatér keleti oldaláig, s e kordont rendőrök, erdő- és mezei őrk, fogházőrök és polgári rendező bizottság őrizték, hogy a rend meg ne bomoljon. Tíz óra után ment végig az egész vonalon a hír, hogy a király csak délben jön. E hír dacára is együtt maradt a közönség s kitartott délig.

A pályaudvarban Szapáry gr. miniszterelnök Tarkovics államtitkárával, Török miniszteri titkár, Pfeiffer altábornagy, Rózsa ezredes dandárparancsnok, Kardos főispán, Blaskovich ítélőtáblai elnök, Aidinger polgármester, Jekelfalussy min. tanácsos, Szily alispán, Zsolnay kir. főügyész helyettes, Sável törvényszéki elnök, Dragonescu pénzügyigazgató, Opris póstatávirdaigazgató, Bánffy kir. közjegyző, Erreth orsz. képviselő, Perczel Béni orsz. képviselő, Antal Gy. orsz. képviselő, Szeredy kanonok, Lechner főkapitány — várták ő felségét, kinek különvonata pontban 12 órakor ért a pályaudvarba. Vele jöttek rendes kíséretén kívül Fejérváry br. honvédelmi miniszter és Lobkowitz herceg altábornagy, a IV. hadtest parancsnoka.

Amint őfelsége kiszállt kocsijából, a jelen voltak éljennel üdvözölték. Őfelsége mindenképp előtt Szapáry gróf miniszterelnökhöz ment s azt szívélyesen üdvözölte, aztán átfordult Pfeiffer altábornagyhoz, ki jelentést tett a katonaság állapotáról, utána pedig Rózsa honvéd ezredes jelentését fogadta a honvédség állapotáról. Őfelsége aztán megszólítással tüntette ki Szily alispánt, Szeredy kanonokot, Erreth, Perczel, Antal orsz. képviselőket, Blaskovich táblai elnököt, Bánffy kir. tanácsost, a többi jelenvoltakat is üdvözölve a díszes várótermet át kiment a pályaudvarból s a püspök diszfogatára ült. A kívül álló közönség lelkesen megéljenze a királyt, kit egész a püspöki székházig folyton kísért ez a végig futó éljenriadal. Az iskolautezában sorfalat képező leányintézetek növendékei — viruló lányok — virágot szórtak a felség kocsija elé, amit a király nyájas mosolylyal s kézzintéssel köszönt meg.

A püspöki székház előtti téren a püspök fogadta a papság élén, s ott foglaltak állást a növendékpapság, a ferenczrendi és irlalmasrendi szerzetes, a katolikus legényegylet s az apácakolostor leányiskolájának növendékei.

Megérkezés után a király Szapáry gr., Szögyény és Fejérváry br. miniszterekkel értekezett s aztán visszavonult pihenni.

A tisztelgések.

Délután 2 órakor fogadta őfelsége a papságot a püspök vezetése alatt, s a két municipium küldöttségét.

A papság élén Dulánszky Nándor püspök a következő beszéddel üdvözölte a királyt:

Főlséges Császár és Apostoli Király. Legkegyelmesebb Urunk.

Főlséged pécsi egyházmegyéjének hű papsága a hívekkel egyesülve, a legmélyebb alázat-

tal és alattvalói tisztelettel hódolunk Főlséged legmagas apostoli királyi és atyai színe előtt.

Es amily boldogoknak érezzük magunkat, hogy Főlségedet ezuttal ismét szerencsések lehetünk magyar szent koronája e részén körünkben kimondhatatlan nagy örömlünkre, hódolólág üdvözölhetni: szintoly határtalan lelkesedéssel ismételjük törhetlen alattvalói hűségünk és hő ragaszkodásunk érzelmeit, melyekkel Főlségednek mindenkoron hiven szolgálunk és szolgálni készek vagyunk.

Mi buzgón kérjük az Istent — s ez mindennapi imáink tárgya — hogy Főlségedet — mindenható áldásainak mindennemű bőségével mindvégig eláraszsza és boldogítsa.

Résztükre pedig a legmélyebb alázattal esedezünk Főlséged előtt, hogy bennünket apostoli királyi kegyelmével továbbra is megörvendtetni és ezen legmagas kegyelemre méltóknak tartani legkegyelmesebben méltóztassék.

A király e beszédre közetkezőképp válaszolt:

Kedves emlékezetben tartván azon magasztos egyházi ünnepélyt, melynek a múlt évben itt szemtanuja voltam, örömmel találkozom ismét a pécsi székesegyház papságával s az Isten áldását kérve működésükre, a legszivesebb köszönettel fogadom hódoló tisztelgésöket és hű ragaszkodásuk újabb biztosítását.

A király a tisztelgés végén sorba megszólította a jelenvolt kanonokokat: Fesztl. vál. püspököt, Szeifritz Istvánt, kire a régebbi időkből emlékezett s kit most fölsímt, Troll Ferenczet, Zsinkó Istvánt, Dobszay Antalt, Lechner Jánost, Walter Ferenczet, Szeredy Józsefet, aztán a kanonokok után következő sorban álló papokat, többnyire a theologia tanárait, s több kiváló vidéki lelkészt. A papsággal folytatott cercele szerföltt hosszan tartott; de egyetlen szóval sem érintette a főlség a legutóbb fölmerült vallási kérdéseket, habár a naiv politikai tracs körök nagy dolgokat vártak, sőt előre híreztelték a király által teendő ennuunciációkat.

A megyei törvényhatóság küldötteit Kardos Kálmán főispán vezette a király elé, akit a terembe lépésekor a csupa magyar díszbe öltözött küldöttség éljenzéssel üdvözölt. Kardos főispán a következő beszédet intézte őfelségéhez:

Cs. és Ap. Királyi Felség! Legkegyelmesebb Urunk és Királyunk!

Legmerészebb reményeinket is túlszárnyalta az örömhír, hogy cs. és ap. kir. Felségedet alig egy év Teforgása után ismét színről színre láthassuk és virányainkban üdvözölhessük!

Es midőn a hír féltett reménynyé, a remény most valóvá lön — ismét törhetlen hűséggel jobbagyi ragaszkodással és azon határtalan bizalom és szeretettel közeledünk Főlségedhez és mutatjuk be hódolatunkat — mely a magyarnak öröklött tulajdona — a magyar szívből ki nem irtható!

Hosszu századokon át nem érte e táj népeit a szerencse, fejedelmének és királyának szűkebb hazájában hódolhatni, és ma, midőn Főlséged dicsőséges uralkodása ismétlen alkalmat nyújt rája, bőven kárpótolva érezzük magunkat a hosszú multért, erőt s bizalmat merítünk a jövőhöz.

Főlségednek mindenre kiható fejedelmi és atyai gondoskodásának köszönjük ez alkalommal szerencsénket s boldogságunkat. A 25 év előtt e haza minden fiának szíven átrezgett s örök

emléktünkben élő szent esküje után a föld négy része felé tett fogadalma, hogy megvédi hazáukat s népeit minden ellenség ellen — vezérelte Főlségedet a harcok ez ősi mezejére.

És megvédte Főlséged e hazát s népeit — és meg fogja védeni a sorsnak minden csapásai ellen. Düljön bár harcok vihara, vagy lengjen béke zászlója — magasztos élete — csak e szent célt ismeri! Hálául trónját — engedje — milliók hódolata, milliók szeretete vegye körül.

A béke zálogául hangzik föl ma a fegyverek moraja, de keblünkben élénk s komoly viszhangra talál a jelszó, mely alatt őseink küzdöttek, él abban változatlan, — e jelszó örök szívünkben:

„föladozni éltet 's vért
Királyért 's hazáért!
Éljen a Király!

Őfelsége e beszédre következőleg válaszolt:

Élénk örömmel hallom törhetlen hűségtől áthatott hazafias érzelmeik kifejezését és őszinte köszönettel fogadom ezért hódolatukat. Legyenek meggyőződve, hogy örömmel és a legjobb kívánatokkal telt szívvel jöttem ismét e szép megyébe, melynek összes lakosságát az Isten oltalmába ajánlom, hogy minden balsorstól menten teljes jólétben és megelégedéssel élvezhesse szorgalmának és törekvéseinek gyümölcsét.

Háromszoros éljen riadt föl a fölség szavaira, ki először is Kardos főispánnal ereszkedett beszélgetésbe. A megye egészségi állapota felől kérdezősködött, mire a főispán azt felelte, hogy: „kitűnő.“ Semmi aggasztó betegség nem lépett föl. A király aztán úgy nyilatkozott, hogy mégis csak jobb volt beszűntetni a nagy összpontosítást. Aztán a cerele alatt megszólította a király Nádosy Kálmánt, Feszti püspököt, Koszits Kámill aljegyzőt, Benyovszky és Polgár főszolgabírókat, Igálics megyei pénztárost, Engel Gyla földbirtokost, Stajevits orsz. képviselőt, Német Lipót ügyvédet, Országh Lajos földbirtokost, Szily Pongrácz képviselőt, Szily Tamás földbirtokost, Sey László árvaszéki elnököt, Simonfay orsz. képviselőt, Siskovits Tamást és végül Szily alispánt, kivel hosszasan beszélgetett; aztán a jelen voltak éljenzése közt vonult vissza.

A város küldöttsége következett ezután, melyet Aidinger polgármester vezetett, a ki az éljenzés közt belépő királyt e szöveggel üdvözlötte.

Főlséges császár és apostoli király Legkegyelmesebb Urunk!

A hazaszeretet hevétől áthatott alátvalói őszinte hódolattal üdvözljük Főlségedet városunk falai között.

Legbensőbb szeretettel és forró hálával adózunk Főlségednek azon boldogító kegyelméért, hogy bár szerény körű, de állhatatos buzgalommal előre haladni törekvő városunkat legmagasabb látogatására ismét érdemesíteni méltóztatott.

1886., 1891-ik évi, és a mostani dicső napok városunk történelmének aranylapjain hirdetik nem csak a jelen nemzedéknek, hanem a késő utódoknak is fölbúzdulására azt, hogy a közzjóra irányuló szerény polgári működésünk a legalkotmányosabb király, Főlséged legmagasabb elismerése lett méltatva.

Főlséged e hazában mindenütt áldozatkész alátvalókat lel; — de biztosítjuk Főlségedet arról, hogy jobban sehol sem lángol a szivekben a szeretet — lelkekben a kötelességérzet, és ha a Főlséges hadúr szava a becsület mezejére hív, — sehol sem feszülnek meg jobban a karok, — a király és a haza jólétéért — mint e városban, mely épen Főlséged dicső elődjei kegyelmeinek köszöni szabadságát, ebből folyó létét és előre haladását!

Fogadja Főlséged ezen kijelentésünket atyai szívének teljes szeretetével s esedezünk, tartsa meg tántoríthatatlanul hű áldozatkész városunkat legmagasabb királyi kegyelmében továbbra is.

És most midőn Főlségedben nem csak az atyai szívű királyt, hanem a legfőbb hadúr is van szerencsénk hódolattal üdvözölni, engedje meg Főlséged, — miként köszönetünket jelentessük ki azért is, hogy a honvédelem érdekében tartott hadgyakorlatoknak színterül — városunkat és vidékét méltóztatott kijelelni, s

együttal azon imaszerű óhajt rebegezzük a mindenhatóhoz, miként Főlségedet, szeretett Urunkat királyunkat s legmagasabb családját, dicső hazát — kegyelmeivel a legteljesebben árássa el!

Többszörös éljenzés szakította meg e beszédet, melyre a király így válaszolt:

Habár ezuttal főképen katonai érdekek vezettek engem körükbe, biztosíthatom önöket, hogy őszinte örömmel jöttem ismét e városba, hol a legközelebbi múlt években ismételve a hű ragaszkodás és alátvalói szeretet oly sok és szivreható jelenségeivel találkoztam, mely érzelmeket, mint ezt mostani szives fogadtatásomból láttam, Pécs lakószói változatlanul megőrizték. Fogadják ezért önök és küldőik őszinte köszönetemet és legyenek meggyőződve, hogy e törekvő város folytonos haladását örömmel látom és legjobb kívánataimmal kísérem.

Hosszan tartó éljenzés rekesztette be a király beszédét, mire a fölség cerelet tartott. Első ízben Aidinger János kir. tanácsos polgármestert szólította meg, ki aztán elsőnek Erreth János Pécs szab. kir. város országgyűlési képviselőjét mutatta be a királynak. Utána megszólította a király Lechner főkapitányt, Rath Mátyás iparkamarai elnököt, Krasznay Mihály kir. tanácsost, Weiler borkereskedőt, Löttke pezsgőgyárost, Zavaros árvaszéki elnököt, Erreth dr. kórházi igazgatót, Wiesner bányaigazgatót, Schwabach borkereskedőt, Engel József fakereskedőt, s még több városi képviselőt, mire a király a küldöttség éljenzése között visszavonult.

Tisztelgés a minisztereknél.

A megye és város küldöttsége a királytól jövet tisztelgett még Szapáry gr. miniszterelnöknél és Fejérváry br. honvédelmi miniszternél.

*

Délután, a tisztelgések után a király Szapáry gr. miniszterelnökkel értekezett, amikor is a kormányelnök a folyó ügyekről referált őfelségének. Este 6 és fél órákor udvari ebéd volt, melyre a minisztereken, a tábornokokon és az itt gyakorló ezredek parancsnokain kívül Kardos Kálmán főispán, Aidinger János kir. tanácsos polgármester, Szily alispán, Blaskovics tablai elnök, Cseresnyés tanácselnök, Nádosy Erreth Antal és Perczel képviselők Szeredy és Sávél törvényszéki elnök, Fesztli val. püspök, Dobszay kanonokok s még több kiváló egyéniség volt hivatalos. Ebéd alatt az 52. gy. ezred zenekara játszott az ebéd mellett levő teremben. Az ebéd fél 8 óráig tartott, s utána a király cerelet tartott, mely alatt hosszasan beszélt Kardos főispánnal és Erreth János orsz. képviselőnek.

A sétatéren ezalatt rengeteg néptömeg nyüzsgött, valóságos tábor ülve a sétatéri padokou, mignem az estély végeztével a rendőrség lassán szétoszlatta a közönséget, mivel a király pihenni tért.

*

Kedden reggel 8 óra előtt kocsizott ki a király a Kis-Kozár és Mislény között lefolyó hadgyakorlat színterére, ahol lóra ülve nézte a csapatok előnyomulását és összeütközését. A király igen jó hangulatban volt és kedélyesen beszélgetett kíséretével. Délután megszakitottak a gyakorlatot mivel a legfőbb hadúr éppenséggel nem volt megelégedve a fejleményekkel. Ekkor a király lováról leszállva ismét kocsira ült és szállására hajtatott, ahol dejeuner volt.

*

A király balesete. Mikor őfelsége a gyakorlatról hazatért, s kocsija a sétatérnél fölkanarodott, az egyik ló megcsuszott a sikos kövezeten s térdre botlott. A kocsis abban a pillanatban megállította a fogatot s a király nyugodtan kilépett a kocsiból; baja nem történt.

*

Délután — a hétfőn késő este megállapított program szerint — a király megtekintette az új katonakórházat, melynek mintaszerű berendezése, tisztasága fölöttébb megnyerte a fölség tetszését.

Innét a Radonay- és Batory- utcazon át a „Miasszonyunk“-ról címzett nőzárdaival kap-

csolatos polgári leányiskola új épületéhez hajtatott, ahol a növendékek kara Hoffer királyhymnusát énekelte harmonium-kíséret mellett. Az épület megtekintése után az Iskola-utczán, Széchenyi-téren, király és Malom-utczákon át a budai vásártéren levő új Frigyes-laktanyához kocsizott, s azt megtekintette.

Fél öt órákor indult el a király a laktanyától a Tettyére, ahol ezer és ezer ember várta, ellepve a fönsik minden olyan részét, ahova csak előre sejtethető volt, hogy a király menni fog. A király jövetelét kürtöző jelezte s őfelsége fél öt után pár perczel fölérkezett a vízmű nagy rezervoár-építménye elé. A Tettyéhez vezető út alsó részétől folytonos éljenriadal kísértte a királyt, ki egész csomó virágcsokorral kezében szállt ki a kocsiból. A rezervoárba Szapáry gr., Kardos főispán, Aidinger polgármester s a szakközegek kísérték őfelségét, ki egy percnyi ott időzés után kijött s megtekintve még a forrást, a rezervoár elé rögtönzött díszes sátorhoz lépett, ahol bemutatatta magának újabb Zellerint, a vízvezetési vállalkozó fiát, ki a pécsi munkálatokra fölügyel, Szepessy, Zellerin technikusát, Muezhart városi főmérnököt, Kovácsy áll. főmérnököt; majd a díszes sátorba lépett, ahol Szepessy mérnök megmagyarázta a királynak a vízmű tervezetét, a főispán pedig a tettyei kristályvízből nyújtott neki egy pohárral, mit a király megízelt. A vízmű s a városnak vízzel való ellátása igen érdekelte a királyt s a polgármester nem győzte sürű kérdéseire megadni a választ. A király végül egy díszes emlékalbumba odajegyezte kézalírását, s utána — külön lapra — Szapáry gr. és beírta a nevét. A pavillonból az ezernyi néptömeg által kísérvé elment a Scholz-féle pavillonig, ahol körültekintve a tájat kocsijára ült, miközben harsogó éljenzéssel vette körül a lelkes és kíváncsi tömeg. Innen a király egyenesen a püspöki székházhoz hajtatott, ahol 6 és fél órákor udvari ebéd volt. Erre a polgári előkelőségek közül a következők voltak hivatalosak: Krasznay Mihály, kir. tan. Simonfay János orsz. képvis. Zsolnay Vilmos, Döry Béla, Szily Prongrácz képvis., Kovács esperes Perls Armin rabbi, Jeszenszky Fer. képvis. Löttke.

A fáklyásmenet.

Kedden este fél 8 órákor gyülekezett a városház előtti térségen a fáklya és lampionvivők serege. Háromszáz fáklyás, hétszáz lampionos, néhány száz banyamunkás Dawy lámpával négyes sorban állott föl a Széchenyi-tér északi része felé fordulva. A népiskola előtt állott föl lampionokkal a Pécsi Dalárdából, a Pécsi Dal-koszoruból, a kath. legényegylet és a tanítóképezdészek énekkarából álló 120 tagú férfiak. Nyolcz órákor megindult a menet, a katonazene hangjai mellett, a püspöki palota elé!

Amint a fáklyások elfoglalták a székes egyház előtti térséget, Őfelsége megjelent az erkélyen Szapáry gr. jelenlétében. Szünni nem akaró éljenzés harsant föl s csak akkor hallgatott el a közönség, mikor a daloskör belekezdett Thern „Dalünnepen“ című dalába. A szépen előadott kar után zenekíséret mellett Hoffer király hymnusát énekeltek a dalosok. Hanem ezt elrontotta a 8 órákor megkonduló harangok zúgása, amivel ugyau elvárhattak volna addig a néhány percig, míg a dalárda bevégzi énekét.

Ő felsége azzal kárpótolta az imígyen megbántott dalosokat, hogy még egyszer énekelte a hymnusát. Majd maga elé hívatta a Dalárda képviselőt, Kardos főispán és Aidinger dalárda elnök vezették föl a küldöttséget: Hoffer t, Eckhardt második karagyagt és Szigriszt pénztárost.

A király — mindjárt a küldöttség belépésekor — így szólt:

— Igazán szép, nagyon szép volt! Aztán Hofferhez szólott s megdicsérette hymnusát, mely zenekísérettel neki nagyon tetszett. Eckhardt második karmestertől — midőn Aidinger a dalárda folytonos győzelmeiről szólott — azt kérdezte, hogy voltak e a budapesti dalversenyen, s igen tetszett neki az, hogy ott is az első díjat nyerték el. Erre a küldöttséget elbocsátotta s meghallgatta a katonazenekar szerenadját, melynek végeztével a menet visszafordult folyton éltetve a királyt, aki az erkélyről szalutálással köszönte meg a lelkesedés kifejezését.

HIREK.

— **(A király Istvádnin.)** Darány állomás mellett terül el az a nagy rétség, mely Istvádnin községhez tartozik. Ezt a helyet választották ki az ideai lovassági gyakorlatokra, melyet két lovas dandár volt végzendő, s melyet a király is megsejmelte. Hétfőn már hajnali öt órakor sorakozott a huszárság, mintegy 4500 lovas. Ott várta a királyt Fejérváry honvédelmi miniszter is. A király vonata pontban 8 órakor robogott be a somogyi nép lelkes éljenzése között. Az állomáson Fejérváry miniszteren kívül Lobkowitz hadtestparancsnok, Tallián Béla somogyi főispán, Tallián Gyula alispán és Fenyőssy szolgabíró fogadták a királyt, ki egyenesen Fejérváryhoz sietett s nagy örömet fejezte ki afölött, hogy a sokáig betegeskedő minisztert olyan kitűnő színben látja. Aztán Lobkowitz jelentését hallgatta meg. A fogadó tisztviselőkkel folytatott beszélgetés közben a király Szigetvárra is emlékezett s megkérdezte, hogy áll-e még Zrinyi vára? Rövid cerele után a külön készített díszes királyi várótermen keresztül kiment a pályaudvarból, lóra ült s kilovagolt a gyakorlótérre, ahol két dandár: a 18-adik közhadseregbeli huszárdandár, Wernann tábornok vezénylete alatt és a 3-ik honv. husz. dandár, Schlippenbach gr. ezredes vezénylete alatt ütköztetést tartott. A gyakorlatot, melyben egy üteg tűzértség is részt vett, megtoldották, s ezért jött a király később, mint a programban jelezve volt. Végül az egész lovashadosztály kifejlett sorokban elnyargalt a király előtt, mire a legfőbb hadúr megelégedésének adott kifejezést. A gyakorlatot rengeteg néptömeg nézte. Az emberek messze vidékről ünneplő ruhában övönlöttek Darányba királyt látni. Ófölsége a gyakorlat végeztével 10 óra 45 perckor indult el Darányból Pécs felé s az udvari kocsiiban villásreggelizett.

— **(Schaumburg Lippe herczeg)** kedden fél 6 órakor jött Pécsre Dárdáról s porosz dicsőség tisztjuhában egyenesen a királyhoz hajtatott, aki külön kihallgatáson fogadta a herceget.

— **(Tisztek mulatsága a nemz. kaszinóban.)** Szombaton este a pécsi nemzeti kaszinó és a katonatisztikar közös táncestélyt rendezett a kaszinó és a „Hattyú“ helyiségeiben, melyek zsúfolásig megteltek katonatisztekkel és meghívott polgári vendégekkel. A „Hattyú“-ban a pécsi háziezred zenekara játszott, a kaszinóban cigányzene szólt, a kaszinó nyári helyiségében a 32. sz. gy. ezred zenekara játszott. Itt azonban a közönség kissé hüvösnek találta a levegőt, s lassanként fülhúzódott a „Hattyú“-ba, mire aztán a csak fuvóhangszerekkel ellátott katonabanda is hazament. Főnt a „Hattyú“-ban vig élet folyt, dacára annak, hogy a tisztek a reggel 3 óratól délután 4 óráig tartó gyakorlatról meglehetősen fáradtan érkeztek haza. Eleinte alig lehetett mozdulni, de aztán mégis utat törtek a tánczosoknak s folyt a tánc reggel 3—4 óráig.

— **(Hogyan fordul meg az udvari vonat?)** Ófölsége külön udvari vonata tudvalevőleg több kocsiszakaszból áll, melyek szorosan egymáshoz tartoznak s állandóan egybe is vannak kapcsolva, mivel a kocsi beosztása olyan, hogy azok egymásutánját megzavarni nem lehet. A király vonata Bécsből, illetőleg Darány felől jövet nyugatról kelet felé áll, s azért a visszautazás alkalmával meg kellett fordulnia. Ez a megfordulás azonban nem ment olyan könnyen, mint az ember gondolná. Üszögön ugyan van kocsi fordító gépezet, hanem azon csak egy-egy mozdonyt vagy rendes nagyságú waggont lehet megfordítani, de nem az egész udvari vonatot, melynek kocsijai állandó szerkezettel egymásba vannak kapcsolva. A kelet felé álló vonatnak tehát háttal vissza kellett mennie s Dombóváron, Kaposváron, Zákányon át Barcs felől vissza kellett mennie az utat, hogy így megfordulva keletről nyugat felé rendszeren álljon a vonat ófölsége szolgálatjára.

— **(Kossuth Mohács diszpolgára.)** Tegnap érkezett távirati tudósítás szerint Mohács város képviselő-testülete Kossuth Lajos nagy hazánkfiát közgyűlésén egyhangulag diszpolgárrá választotta.

— **(A Kossuth-ünnepe budapesti intézőbizottságához)** a vidékről számos levél érkezik, melyekben a vidék hazafias polgárai az iránt kérnek fölvilágosítást, mily irányban rendezzék vidéken a Kossuth-ünnepeket. A bizottság magántudósítások helyett a következő értesítést adja ki:

Kívánatos, hogy az összes törvényhatóságok, városok és községek üdvözlő iratot küldjenek hazánk legnagyobb fiához. Születése napja 80 évfordulója alkalmával 64 törvényhatóság üdvözlötte őt s az ezekre adott válaszból nyilvánvaló, hogy tiszteletünk és szeretetünk nyilvánulásának ezen módja előtte kedves. Kívánatos, hogy mindazon törvényhatóságok, városok és községek, testületek és egyesületek, amelyek még nem tették meg Kossuth Lajost diszpolgárunknak, tiszteletbeli, illetőleg disztagjuknak megválasszák.

Kívánatos, hogy minden város és község valamely főterét, vagy főutcáját — amennyiben ez még nem történt — Kossuth Lajosnak nevével nevezze el.

Mint hogy az intéző bizottság egyik főcélja az, hogy mivel Kossuth Lajos ugynevezett nemzeti ajándékot nem hajlandó elfogadni, egy országos Kossuth-alapítványt gyűjtöj, amelynek rendeltetési célját meghatározni Kossuth Lajosnak lesz felajánlva: kívánatos, hogy midőn megszervezte ezt a ritka jelentőségű napot ünneplik, az örvendős évforduló alkalmából a lehető legszélesebb körre kiterjedő gyűjtés történjék és ennek eredménye a bizottsághoz (Harisbazar I. em.) küldessék be. A bizottság a begyűlt adományokat hirlapilag — vagy az az adakozó fél kívánságára magánlevelében — nyugtázní fogja s egy pénztintézetet kér fel a pénz kezelésére.

Ezenkívül minden törvényhatóság, város, község és testület a maga körülményeibe képest állapítsa meg az ünnepek módosztatit; de meg vagyunk róla győződve, hogy ezen ünnepek csupán a fentebbiek figyelembevételével lesznek emlékeztetések, maradandók.

— **(A megye virilistái.)** A megyei igazoló választmány összeállította a megyei legtöbb adót fizetők névjegyzékét az 1893. évre. E névjegyzék e hó 15. től 29-ig bezárólag a megyei székház hirdető tábláján közszemlére van kitéve. A legtöbb adót Dulánszky Nándor püspök fizeti, 15.891 frt 31 krt. Van 288 virilista a névjegyzékben, a mely ellen ugyancsak a főnt kitett idő alatt fölebbezni lehet az állandó bíráló választmányhoz.

— **(A bezedei jegyzőválasztásról)** a következő értesítést kaptuk: Folyó hó 10-én a jegyzői lak előtt és annak udvarán üszszegült választók közt igen nyomott hangulat uralkodott; mert előre látható volt, hogy az eddigi helyettes-jegyző Kussinczky Ferencz, ki egyhangulag megválasztott volna — nem kerül a kijelöltek közé. Tíz órakor érkezett meg a járás főszolgabírája, Antal Pál, ki miután a választók névsorát fölolvasta, Vidákot, Jantayt és Burjánt jelölte ki. Erre a következő érdekes jelenet játszódott le: Mihályi József, Lipovicza község képviselőtestületi tagja, az egész bezedei körjegyzőséghez tartozó választók nevében kérte a főszolgabíró, hogy az eddigi helyettes-jegyzőt, Kussinczkyt, ki 2 évi ittléte óta a község teljes megelégedését érdemelte ki, amennyiben a legelhanyagoltabb állapotban volt jegyzői irodát kitaró szorgalommal a legnagyobb rendbe hozta és mintaszerűen vezeti, szigoru becsületessége, ezeltudatos eljárása, de különösen kiváló szakképzettsége által az egész község bizalmát, ragaszkodását megérdemelte, — őt jelölje ki a község kérelmére. Ez a fölszólás az összes választó polgároknál élénk visszhangra talált, még a főszolgabíró is láthatólag elérzékenyült a szeretetteljes ragaszkodás ily képen nyilvánulása előtt, azonban a választók kérelmét nem teljesítette. Már már úgy látszott, mintha a választók egy akarattal választás nélkül szándékoznának szétmenni; végre a főbíró újból tett kijelentésére, miszerint a dologon semmit nem változtathat, a választók egyhangulag Burjánt, ezidei baranyavári helyettes jegyzőt, választották jegyzővé. A választók még azáltal is bebizonyították Kussinczky Ferenczhez való ragaszkodásukat és bizalmukat, hogy követéseget menesztettek a főbíró elé azon kéréssel, hogy

egy állás megüresedésénél ne feledkeznek meg Kussinczkyról, és venné szives pártfogásába, amit a főbíró a küldötteknek meg is ígért.

— **(Királynapi emlékéremárusítók.)** Tele tűzve mindegyiknek a melle nemzeti pántlikás érmekkel, a baltenyerükön tálcza, rajta sárga és ezüstszürke érmek fölhalmozva, a jobb kezükben három-négy darab s utczahosszat kinalgatták nagy fönhangon az ő „díszes király-érmeiket.“ Pécs publikuma nem szokott az ilyenek után kapkodni, hát nem is igen volt keresetük az érem-handléknak. De nem is ez volt az ő fő kereseti forrásuk. Másért jöttek ők ide Pozsony városából (mert onnan valók); hanem a mi rendőrségünk nesztét vette a dolognak s megakadályozta őket ebbeli szándékukban. Az ipszék közül csupán egynek voltak rendben az irományai, a többi nagyon gyanus módon igyekezett magát igazolni. Ezeket hát a rendőrség letartóztatta és ki sem eresztí, míg a királynapiok zűrzavara el nem mulik; mert egész bizonyosra vehető, hogy nem egy vidéki királylátónak, aki tőlük emlékérmét vett, ezen az érmen kívül keserű emlékei maradtak volna fön a pécsi királynapiokról.

— **(Új táviróvezeték Budapest-Mohács között.)** Budapest-Szegvár-Mohács között az egyenes távirai összeköttetés céljából új táviróvezetékét állították föl; az építkezést nemsokára befejezik, a mikor is az új vezeték átadják a forgalomnak.

— **(Roncsoló toroklob Mohácson.)** Ez a ragadós és veszedelmes kór bár szörványosan, de állandóan szedi áldozatait Mohácson, ahol a gyermekhalandóság is nagy e betegség miatt. A járás főszolgabírája több rendeletet bocsátott ki, melyek egészségügyi intézkedéseket tartalmaznak a ragadós betegség tovább terjedésének megállítására vonatkozólag.

— **(A feketesárga Nagyvárad.)** A Tisza talpát nyaldosó Nagyvárad az egész országot megbotrányoztatta a napokban azzal a közgyűlési vitájával, melyet Kossuthnak diszpolgárrá választásának kérdésében folytatott. Néhány lelkes magyar hazafi azt indítványozta, hogy Nagyvárad válaszsza meg Kossuthot diszpolgárrá; mi ellen a szolgálhad ocsmány beszédekkel tiltakozott. Magyar ember, ha az erről szóló részletes tudósítást — melyet mi e lapba föl se akarunk venni — valahol olvasod, köpj ki utána!

— **(Tűzek a vidéken.)** Szatina pusztán, ahol Mayer Mihály és János a bérlők, e hó 3-án este nagy tűz pusztított. A bérlők összes szalmakészlete, 2 istálló, 2 wagon buza és egy lakás-épület elhamvadt. A kár 1800 frt. — Egy ház bér községben e hó 2-án éjjel Gyutaló József háza, istállója és szalmakészlete égett el. Mind a két esetben a tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— **(A Duna annyira leapadt.)** hogy oly alacsony a vízállás, a minő már régen volt. A személyszállító hajók is, az egyes sekélyebb helyeken, csak vigyázva járhatnak.

— **A pécsi sertéshizlaldában** folyó hó 26-án a sertés állomány: 676 drb. kövér, 2028 drb. félkövér 600 drb. sovány, 97 drb. süldő sertés. Árak: kövér válogatott minőség szerint 44—46 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; süldők 34—38 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 5 frt — kr. m. m., Árpa 6 frt — kr. m. m. Darálás 60 kr. m. m.

— **(Halálozások.)** Özv. Tretyár Vilmosné szül. Hager Mária e hó 8-án 66 éves korában elhunyt Pécsen. — Hulin András e hó 9-én 81 éves korában elhunyt Pécsen. — Id. Novák János e hó 9-én 72 éves korában elhunyt Pécsen. — Justus Lipótné szül. Konrad Teréz e hó 11-én 55 éves korában, hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése kedden dél-

előtt ment végbe a nagy kiterjedésű család tisztelőinek részvéte mellett.

— **(Új megállóhely.)** A mohács-pécsi vasút Áta és Üszög állomása között, az 53. sz. űrháznál, mely U d v a r d község közelében fekszik, megállóhelyet létesítettek, ahol a vonatok csak föltétlenül állnak meg aszerint, amint föl- vagy leszálló utas jelentkezik. A megállóhely Üszöggel és Átával szomszédos forgalmi viszonyban lesz s a díjak e két állomásra ehhez képest vannak megállapítva. A többi állomásokról a megállóhelyhez menet az utána következő állomásra érvényes illetéket kell fizetni.

— **(Kegyelet Aradi emléke iránt.)** Krecsányi szinigazgató kegyeletos hangu levelet intézett az elhunyt Aradi Jenő szinigazgató pécsi családtagjaihoz, mely levélben tudatta, hogy mozgalmat indított meg Aradinak idegen földben eltakarított tetemeinek Szegedre szállítása iránt. De mielőtt ezt a tervét megvalósítaná kérdést intézett a családhoz, hogy — mint tudomása van róla — a család maga kívánja-e ugyane tervet végrehajtani. A család nevében Egry Béla r. ügyvéd értesítette Krecsányit, hogy Aradi tetemeinek Szegedre szállítását az elhunyt családja már a katasztrófa megtörténte-kor tervezte, de a hatóság akadályokat gördített a kivétel elé; s így az elszállítás a téli hónapokra maradt, amikor azt a család maga kívánja megtenni.

— **(Főherczegek legendái.)** Kezdenek gomba módra nőni a legváltozatosabb legendák a mi főherczegeinkről, s már csak azért is egész bátran bujnak ki a föld alól ezek a csirák, mert jól tudja az elvetőjük, hogy egyik főherczegnek sem jut el a fölébe a róla költött mese, annál kevésbé fogja azt hirlapi dementi-vel letörölni a krónika lapjáról. Mi is médiumává lettünk már egy izben a föltűtésnek, s közöltünk egy ilyen beklüdtött legendát Frigyes főherczegről, akinek állítólag a vasuti vendéglőben egy kis virágáros leánykával volt valami idylli jelenete. Csak akkor tudtuk meg, hogy ez a hír költött volt, mikor ugyanazt a mesét olvastuk egy másvárosbeli lapban, mint ott megtörtént, csak hogy már más főherczeggel. Hiszen főherczeg van elég a mi uralkodóházunkban, s valószínű, hogy az az idyll kérelhetetlenül végig pusztít valamennyi ifju főherczegen, amint az illető legendairó más-más városban telepszik meg. Most megint egy érdekes mesével találkozunk, mely nem eredt ugyan a mi ismert legenda-forrásunkból, hanem egy szegszárdi lap hallotta. A mesében csak az ejt némiképp gondolkodóba, hogy a benne szereplő gyerek nevét is közlik, különben pedig az egész — így, ahogy meg van írva — valami nagyon is naiv középkorbeli lo-vagtörténet. De közöljük, mert forrásra hivatkozhatunk. A mese így szól:

A Pécs környékén tartott hadgyakorlatokból Jenő főherczeg huszárezrede Szakcsra érkezett. Jenő főherczeg, a ki a kíséretével leg-hátul maradt, — mint halljuk — egy 10—11 éves fiúcskát vett észre az élen. A fiúcska persze a huszárokat bámulta, Jenő főherczeg megállította a lovát és oda szólt a fiúnak:

— Hé, fiam, gyere csak ide.

A fiú oda futott.

— Van-e kedved lovagolni? — kérdezte tőle tovább a herczeg.

— Szeretnék, — felelt fölragyogó szemekkel a gyermek.

A főherczeg lovat adatott a fiúnak és látható kedvvel nézte, milyen ügyesen lovagol az a tüzes paripán. Mikor beérkeztek a községbe, a főherczeg a jegyzőhöz szállott, s a fiút megkérdezte ott, hogy volna-e kedve huszárnak lenni.

— Meghiszem azt, — felelte a gyermek. Álomban voltam is már huszár elégszer.

A főherczeg elhívatta a gyermek szüleit, a kik nem tudták hova legyenek boldogságukban, mikor a főherczeg kijelentette, hogy ha a fiút gondjaira bizzák, felveszi huszárjai közé.

A szülők persze örömmel adták át a kis Vidá Imrét, a ki másnap hajnalban büszkén lovagolt a főherczeg mellett, mindenesetre szép jövője felé.

— **(Lótenyésztési jutalomdíjosztás.)** Baranyavármegye lótenyésztési bizottsága a földművelésügyi miniszter engedélye folytán f. hó 25 én d. e. 9 órakor Pécsen, a budai külvárosi vásártéren lótenyésztési jutalomdíjosz-

tást tart. Díjak: 1. Szoptató csikós kanczák után: 1. Egynek 5 drb. 10 frankos arany. 2. Kettőnek 3 drb. 10 frankos arany. 3. Négynek 2 drb. 10 frankos. II. 3 éves kancza-csikók után: 1. Egynek 4 drb. 10 frankos arany. 2. Kettőnek 3 drb. 10 frankos arany. 3. Kettőnek 2 drb. 10 frankos arany. E díjakat csakis földművelés-tenyésztőknek osztják ki, míg a vagyonosabb, vagy magasabb társadalmi osztályhoz tartozó tenyésztőknek a bemutatott anyag kiválóságához képest a bizottság rendelkezésére bocsátandó arany-, ezüst- és bronz-okleveleket adnak. Pályázaton kívül kiváló mén és kancza-csikókat is figyelembe vesz a bizottság és a még rendelkezésre álló összegből díjaz. Vármegyénk alispánja felkéri a vármegye összes lótenyésztőit, hogy saját tenyésztete, főnt körülírt minőségű állataikat a kitett időben s helyen minél tömegesebben mutassák be.

— **(Nem lud, hanem tyuk.)** A következőket olvassuk a T. K.-ben. Ludat hozott be a mult napokban egy vidéki atyafi. Egy jó humoru kis kompániának az az ötlete támadt, hogy megtréfálja az atyafit, ki különben sem mutatott olyan képet, mintha ő találta volna föl — a kétvégű fogpiszkálót. Oda megy tehát egyik hozzá s megkérdi: „Hogy ez a tyuk?” Az atyafi nagyot néz, de aztán jó képet vágva mondja, hogy: „1 frt 80 kr.” — „Ugyan ugyan, már, hogy lehet egy tyukért 1 frt. 80 krt. kérni?” — „Nem tyuk ez uram, hanem lud!” — „Már sohasem volt az lud bátyám uram!” S azzal ott hagyja a bámulót. Utána így tett a kompánia második, harmadik és negyedik tagja, azután meg egy asszonyt ugrasztottak neki, a ki meg is vette 1 frt 50 kr-ért, de azért az is váltig erősítette, hogy nem liba, hanem tyuk. Végre is a szegény öreg annyira zavarba jött, hogy mikor az asszonynak kezébe adta a ludat, nem állotta meg, hogy maga is így ne kiáltson föl: „Már verjen meg engem az Isten, ha én hazulról ludat nem hoztam és hogy miként változhatott tyukká, azt igazán nem értem!” Hogy csakugyan éppen így volt-e, nem állíthatjuk, de kacsának is elég mulatságos.

* **Megjárták.** Nemrég az a fura hír járta be a lapokat, hogy Cognac francia város polgárai kérvényt nyújtottak be az illetékes francia miniszterhez, melyben kieszközölui kérik, hogy idegen, különösen külföldi cognac-gyárosoknak tiltsák meg, hogy gyártmányukat szintén „Cognac“-nak nevezzék el, mivel ez az ő városuk neve és innen eredőleg az ő világhírű gyártmányuké is, mely utóbbi a névbitorlás folytán híreben és kelendőségében érzékenyen károsítottak. Nem fűtünk e hírhez magyarázatot, mely fölösleges is lett volna. Most azonban mégis vissza kell térnünk e tárgyra, mert az a furcsa dolog esett meg a szegény cognaciakon, hogy a franczi köztársaság védnöksége alatt nemrég Bordeauban tartott nemzetközi egészségügyi kiállításon a jury nem az ő gyártmányukat, hanem külföldit, még pedig magyart (a gróf Esterházy Géza budapest-angyalföldi cognac-gyáraét) tüntette ki a rendelkezésére állott legnagyobb díjakkal: az arany éremmel és érdemkeresztrel is. Már most kíváncsiak vagyunk megtudni, mi történik azzal a kérvénnyel?

VEGYESEK.

— **Sok évi megfigyelés.** Emésztési gyengeségnél és étvágyhiánynál általában minden gyomor-bajnál, a valódi „Moll féle seidlitz porok“ bizonyultak a legsikeresebbeknek a többi szerek fölött, mint gyomor erősítők és vértisztítók. Egy doboz ára 1 frt. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszer-tárakban határozottan Moll A. készítménye kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

CSARNOK.

A templomban.

Irta: Karay Anna.

Egyedül térdelek a nagy székesegyház egyik félreeső kápolnájában; egészen egyedül, a padok üresen tátonganak körülöttem s a ma-

gas ablakon beözönlő napsugár háborítatlan fényben remeg a márvány kockákön, nem zavarja ingó, tovalebbbenő árnyék.

Egyedül térdelek a padban, imára kulcsolt két kezemre hajtva lankadt fejemet. Kívül folyik az Istentisztelet, a nagy mise, de ide csak távolról, töredezett, elmosódott akkordokban hallatszik az orgona hangja, mintha valami tömjénillatos szellő hozná felém messziről e zsongó dallamot.

Egyedül térdelek a padban, összekulcsolt kezeimre hajtva fáradt fejemet. Imádkozom. Szívem el van telve valami fájó, áhitatos érzéssel. Imádkozom. Pedig nincsen előttem nyitott imakönyv, ajkaimon nincsen imádkozó szó, — úgy érzem az imát...

Érzem csak, hogy imádkozom. Érzem, hogy egy nagy, nagy úr tátong szívem mélyében, mely betöltésre vár; érzem, hogy a régiebb, újabb sebek még vérzenek és enyhülést óhajtanak; érzem, hogy vágyódom valami után, szívem esdve kér valamit, de nem tudom mi az, kifejezésére szavakat nem találok, — csak úgy érzem, nem mondom az imát...

Előttem a falon egy gyönyörű freskó, egy kiterjesztett szárnyu angyal lebeg; nem tudom levenni szememet e bűbajos arczról, melynek szelid tekintetű szemei rajtam függenek, mintha lelkem mélyében olvasnának s csendesen mosolygó ajkai mintha azt mondanák, hogy a mit ott olvas, azt — megérti...

Nézem, nézem összekulcsolt kezekkel a szép angyal bűbajos arcát s mig lankadt fejemet kezemre hajtva hallgatom a zsongó, távoli orgonahangot, mig szívom a felig nyit ajtón be-lebegő tömjénillatot, káprázó szemeimnek úgy tetszik, hogy az előttem lebegő szárnyas alak nem festett kép, hogy azok a mennyei jóságos, derült szemek valóban az én szemeimbe néznek, azok az ajkak valóban felém mosolyganak és megmozdulnak, hogy szóljanak. Ugy tetszik káprázó szemeimnek: lebeg, lebeg alá a magasból, hogy oda tegye kezét fejemre és azt mondja arra a hangtalan, szóvalan imára: — én meg-értem...

Ha ez az angyal onnét a magasból valóban leszállana és megkérdené fájó szívemtől: miért imádkozol? — ha azt mondaná: öltöztess szavakba az imát, adj óhajodnak, vágyaidnak tárgyat, kérj valamit, a mi nélkül nem élhetsz s én megadom neked, — ha kérhetnék valamit, egyet a világon a mi teljesülne, vajjon mi lenne az az egyetlen, a mit az égtől esdve kérnék?...

Jéghideg kéz nehezedett vállamra, mint egy ólomdarab, álmodozó szemem előtt megrezzent a bűbajos angyal arca és egy másik alak állott előttem szárnyakkal, mint amaz, de nem galambhoz hasonló hófehér szárnyakkal; sötét, fekete, mint két gyászlepel.

A fekete szárnyu angyal ott állt előttem, szemeit merően reám szegezve, melyek fölött komoran össze volt vonva a homlok és szemöldök s szorosan bezárt keskeny ajkai fölnyitak a beszédre.

— „Oh te szánandó, balgatag teremtés, te vak rajongó, — szólt gúnyos mosolylyal, — ki ennyi csalódás után még hinni tudsz! Ki szüntelen csalódva földiekben és égiekben, mint a vízbehaló a szalmaszálát oly szorosan, oly elválhatatlanul átkulcsolva tartod mégis hited törekeny szalmaszálát! Te vak rajongó! mit nézed oly átszellemült ábrándozással ez ember, gyarló ember festette képet itt a falon? — nemde mert szép? — lenne nem egy ilyen szem-

nek tetszetős kép, hanem valami torzalak, elfordulnál tőle, pedig lényegében ugyanaz lenne, a mi most: elmázolt tarka festék... Gondoskodjál és eszmélj. Igyekezéssel megérteni, a mit oly erős hittel, rajongó hévvel hiszesz; dobd le szemidről a hályogot, melylyel zsenge kis korodban megvakítottak; nézz, kutass, igyekezéssel a dolgok mélyébe jutni: ne hidd csak azért, mit mások mondanak, mivel ők mondották neked! Ne higj mást, mint a mit megérteni képes vagy, fölfogni tudsz, szemfényvesztés, hiu, önző ábránd minden egyéb..."

"Mit nézed oly átszellemülten, oly áhitattal ez ember festette képet a falon, dobd le a hályogot, nezz az én szememmel, ki a rideg, a cifra mez nélküli rideg való vagyok. Repülj, szállj föl velem, föl a magasba, a végtelenbe és akkor néz le onnét, nézd meg: ez a nagy világ milyen kicsinyke kis golyó és milyen nyüzsgő, hemzsegő, parányi féreg rajta az — ember. Milyen kicsinyke, véges létű lény és mennyi s mily nagy dolgot képzél magáról, mennyi, mily nagy dolgot tud képzelni hinni! Repülj, szállj föl a nagy világűrbe, a végtelenbe, keresd meg ott a mennyet, poklot, másvilágot, keresd meg elhúnyt kedveseidet... Keresheted! Nem találsz ott mást, mint levegőt; nincs ott más mint levegő, párák, gőzök, azontul a végtelen aether millió és millió csillagával semmi egyéb!..."

"És te szánandó balgatag teremtés, te ezen a légkörön túl, a semmiben egy más világot hiszesz, hova a milliók és milliók nyögése fölhallatszik, a hol a milliók és milliók imája meghallgatást talál és a hol milliók és milliók szívének tudják, mi faj s mit óhajt!..."

"Gondolkodjál és eszmélj. Gondolkodjál azok fölött a szép ábrándos mesék fölött, mit vallásnak neveztek, melynek segítségével cifra mezbe öltöztetik a zörgő csontu halált is, hogy ne legyen oly riasztó, — s mely pedig nem egyéb mint önző ámitása önnönmagatoknak, kik semmivé lenni nem akartok, kik nem tudtok kibékülni véges létetekkel és elhitetitek magatokkal, hogy midőn egy marok por lesz belőletek — még azután is éltek..."

"Ti balga emberek, mit nem képzettek magatokról és mik vagytok valóban! Bízken nevezitek a világ urainak, a teremtés koronájának magatokat — és mik vagytok? — jól kifejtett — állatok... Állatok, mint a többiek, csak hogy kicsiny korotokban megtanítanak reá, hogy ne négylábon, hanem kétlábon járjatok és kifejtettebb agygyal, tökéletesebb szervezettel rendelkeztek, mint azok."

"Enek köszönhetitek és ügyességteknek, hogy hatalmatokba ejtettetek a többi állatot és pusztítjátok nyakra-főre, „vadállatok“-nak nevezve azokat, melyek a kisebb s gyengébbeket megölik, pedig köztük ti vagytok a legvérengzőbb vadállatok."

"Hiú önzésekben s mivel őket nem értitek, tagadjátok, hogy gondolkodni és érezni tudnak, pedig számtalan állat van a földön, mely a maga fejletlen állapotában okosabban gondolkodik és nemesebben, tisztábban érez, mint sok emberi voltára büszke ember."

"Azt mondjátok róluk, hogy mivel állatok, szabad őket ölni halomra, nem tartoztok miattok senkinek számadással, azoknak „semmivé lenni“ a rendeltetésük; de ti irtóztok ettől a gondolattól és kitaláltok, hogy az embernek lelke van, mely halhatatlan."

(Folytatása köv.)

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892. évi szept. hó 10-ik tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Ruzsa	) őszi	—	frt	—	frt	—
	) tavaszi	—	frt	—	frt	—
	) új	6	80	6	60	
Kétszerecs	) ó	6	—	5	frt	80
	) új	—	—	—	—	—
Rozs	) ó	5	80	5	70	
	) új	—	—	—	—	—
Arpa	) őszi	—	frt	—	frt	—
	) tavaszi	5	60	—	—	—
Repeze	) ó	—	—	—	—	—
	) új	—	—	—	—	—
Bükköny	) széna	4	—	—	—	—
	) ó	4	80	—	—	—
Kukoricza	) ó	—	—	—	—	—
	) új	—	—	—	—	—
Széna	) ó	2	20	2	—	—
	) új	—	—	—	—	—
Szalma	) ó	2	—	1	80	
	) új	—	—	—	—	—

Kínálat: nagy (mintegy 320 gabonaköcsi volt a piacon).

Hirdetések:

5519. sz.

1892.

Árverési hirdetmény.

A dárdai járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Csizmar Pál kérvénye folytán Sztreinic Jeltó elleni árverési ügyben Sztreinic Jeltóné Laesaniv Gyula magassabb ajánlata folytán az újabb árverés az 1881. 60. t. cz. 144. §-a alapján és a 146. úgy a 187. §-ai értelmében a dárdai kir. járásbírósa területén levő Baán községben fekvő a baáni 489. tkvben felvett 2119. hsz. fekvőségre 102 frt, a a 2146. hszsz. fekvőségre 236 frt, — a 2149. hszsz. fekvőségre az árverést 20 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi december hó 10. napján d. e. 10 óra kor Baán községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 10 frt. 20 kr. 23 forint, 60 krajczárt és 20 forint készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál 1892. évi augusztus hó 11. napján.

Balaskó János

kir. járásbíró.

A zirczi apátság tulajdonát képező

szántói

savanyuvíz,

házánk egyik legjobb és Pécsen tényleg a legolcsóbb asztali borvíz, helybeli főraktára:

Berecz Károly
fűszerkereskedőnél.

1158.

1892. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. bírósa 10658./1892-ik számú végzése által, Pécs város árvtára végrehajtó javára Reichenduer József s neje pécsi lakosok ellen 408 frt. 56 kr. tőke ennek 1888. év július hó 1. napjától számítandó 7% kamatai es eddig összesen 48 frt. 10 kr. perköltőség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság le és föltűfoglalt és 571 frt. 30 kr-ra becsült házi állatok, kocsik s butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 11786./1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécsen Siklósi országut 12. leendő eszközlésére 1892. évi szeptember hó 14. ik napjának délután 2 órája határidőül kiűzetik s ehhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ériutott ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen 1892. ik évi augusztus hó 27. napján.

Fonyó István,
kir. bírósági végrehajtó

KESERŰ MANDOLÁK

bármely mennyiségben megvétetnek

Nowotarski A. és Fia

kereskedelmi műkertészetében
PÉCSETT.

11984. sz.

tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Müller János végrehajtónak Lehn Konrad végrehajtást szenvedett elleni 400 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsvárad kir. bírósa területén levő Hidas községben fekvő a hidasdi 831. sz. tkvben foglalt 5900a II./b. hszsz. fekvőségből Lehn Konradot illető 1/4 részére 727 frt. becsárban mint ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi nov. hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Hidas község házában, a meenyiben a községnek háza nem volna, úgy a község bírájának lakásához megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%, vagyis 72 frt. 70 kr készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemb. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság 1892. évi augusztus hó 6-a-n.

Lukrits István,
kir. törvénzéki bíró.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felölős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Ferencz József gőzfürdő

Pécsett, Országut.

Több oldalról kifejezett óhajtnak eleget téve, elhatároztam

Ferencz József gőzfürdömet

a nagy gyakorlatok alatt VASÁRNAP DÉLUTÁNOKON IS **URAKNAK** rendelkezésére bocsájtani.

Pécsett, 1892. augusztus 31-én.

Pintér József,

a Ferencz József gőzfürdő tulajdonosa.

Szives tudomásukra hozzuk a helybeli, mint a t. vidéki közönségnek, hogy

férfikalap-raktárunkat

sokkal nagyobbítottuk és a legujabb kalapok már megérkeztek, és versenyezhetünk bármely első fővárosi kalap-kereskedővel.

Együttal ajánljuk

uri és női divat-cikkeinket

melyek nálunk mindig a legnagyobb választékban találhatók.

Becsés figyelmükbe ajánljuk

saját gyártmányu férfi-ingeinket

s különösen kiemeljük nagy raktárunkat

NŐI KÉZI-MUNKÁKBAN

és hozzá való kellékekben.

Tisztelettel

ROTH és ROSENTHAL.

Kalap-javításokat elfogadunk.

4294. sz.

tkvi 1892.

Arverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. Államkiestár végrehajthatónak Haag Borbála született Knoll végrehajtást szenvedő elleni 10 frt. 8 krajczár tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbiróság területén levő Bikal határában fekvő a bikali 221. sz. tjkvben foglalt 1823. hszsz. szőlőre az árverést 538 frt-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1892. évi szeptember hó 20-ik napján dél előtt 10 órakor Bikalban a község házánál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 53 frt. 80 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-jén 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Sásdon, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságánál 1892. évi június hó 19-én.

Warga Jenő,
kir. albiró.

Pályázati hirdetmény.

Alulirotnál egy tisztességes magaviseletű nőtlen fiatal ember

mint jegyzősegéd vagy jegyzőgyakornok

f. évi október hó 1-től alkalmaztatást nyerhet; feltételek levélben megtudhatóak.

Bakóczán 1892. szeptember hó.

Kovács István György,
körjegyző.

7073 sz.

tkv. 1892.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Linhardt Katalin Horváth Mihály végrehajthatónak végrehajtást szenvedő elleni 350 frt. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbiróság területén levő Áta község határában fekvő az átai 65. sz. tjkvben felvett I. 97. hszsz. kertre, 98. hsz. 51. sor sz. házra és udvartérre, 1/4 telekre, 4/222 rész legelő illetőségre 1306 frt. 50 kr. kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi október hó 13. napján d. e. 9 órakor Áta község házánaál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 130 frtot 65 krt készpénzben, avagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A pécsi kir. trvszék mint tkönyvi hatóság. 1892. évi ápril hó 27. napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvszéki bíró.

Hat aranyérem, díszkereszt és díszoklevelek.

COGNAC

Gróf ESTERHÁZY GÉZA

saját gyártmánya,

orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól ízlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmány-nal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

[Különlegesség:

a * * * * COGNAC,

mely mindenütt kapható.

Cognacunk tiszta borból, idegen anyagok hozzávegyítése nélkül, francia mód szerint készül s ezért

járványos[betegségeknel, így kolera ellen

óvszerűl sikerrel használtatik.

A gróf Esterházy Géza-féle cognacgyár igazgatósága:

Budapest, VI. külső-váczi-út 23.

Csak akkor valódi, ha a sértetlen dugón ez az égetett felírás van: „Gróf Esterházy Géza.”

Szakértői vélemény: A forgalomban levő valódi francia cognacokkal vetekedhetik.

Páris, Lipese, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüsszel.

54. b. sz.
tkv: 1892.

Hirdetmény.

HIRD község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhírre teszi, hogy az 1886: XXIX. törvényczikkben előirt

helyszini eljárás végett

1892. évi október hó 1-ső napján a községben megjelenend.

Felhivatnak ennél fogva:

1. mindazok, a kik a községben lévő valamely ingatlanhoz a telekjegyzőkönyvi állással szemben tulajdoni jogot tartanak, hogy a mennyiben az eljárt bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat át nem adták — tulajdonjoguk bekebelezését a fent kitett határidőig a telekkönyvi hatóságához intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközölni; vagy az 1886: XXIX t.-cz. 15—18. és 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. 6. és 7. §-ai értelmében az átirásra szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak, és azokkal igényüket a bizottság előtt annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekjegyzőkönyvi tulajdonos az átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert ellen esetben jogaikat ezen előnyös úton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték elengedés kedvezményétől esznek.

2. mindazon jelzálogos hitelezők, és azok, a kiknek javára egyéb nyilvankönyvi jogok vannak bejegyezve, de a bejegyzett követelések, illetőleg egyéb nyilvankönyvi jogok tényleg már megszűntek, ugyszintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, vagy a törlési engedély nyilvánítsa végett a szerkesztő-bizottság előtt megjelenjenek, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezményétől esznek.

Kelt Pécsen 1892. szeptember 3-ik napján.

Komáromy Károly

betétszerkesztő.

Horváth Ferencz,

kir. tszéki albiró.

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgöres, nyálk, gyomorgés székrekedésnél, májbajok, vértolulás, aranyér és a legkülönbébb női betegségeknek. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-táraiban.
MOLL A. gyógyszerész cs. és kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés **MOLL A. urhoz Bécsben.**

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., lelkész Honnetschlag-ban.

MOLL-FELE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A. Moll“ feliratu ónozzattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csúsz és a meghűlés egyéb következményeinél legismerteseb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajeár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, BÉCS: 1, Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta pósta utánvét mellett teljesíttetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés **MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.**

Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécsen: Sipőcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.

Lakásbérbeadás.

Pécsett. az Indóház-ut 13-ik számú házban

egy nagy lakás

mely áll: 8 szoba, 1 konyha, 2 előterem és verandából, továbbá: a hozzá tartozó istálló, kocsifélszer és kertből, jutányos ár mellett f. évi november hó 1-től bérbé adandó. Ezen lakás esetleg két részre felosztva is bérbé vehető. Értekezhetni az ott a házban lakó tulajdonossal.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható **Alt és Böhm** kereskedésében Pécsen.

Hirdetés.

Vb. Nick Károly csődválasztmányának határozata folytán ezennel közhírre teszem, hogy a csődleltárban 1, 3, 5—9, 11—16, 19—23, 25—30 és 32—47. t. a. felvett

házi butorok és hordókból álló ingóságok

összesen 162 frt. 55. kr. becsértékben ugy 400—423, 425—432, 434—438, 442—449, 458, 461, 462, 464, 468, 469, 470 és 971. t. a. felvett könyvkövetelések melyeknek összege 2270 frt. 94 kr. ajánlati árverés után a következő feltételek mellett eladatnak.

1. Venni szándékozók tartoznak zárt ajánlataikat a becsérték 10 százalékának készpénzben való melléklése mellett **1892. évi szeptember hó 30-ig** alulírott tömeggondnoknál (Ferencziek utca 12. sz. ügyvédi irodában) benyújtani.

2. Az eladásra hirdetett ingóságok a becsáron alul el nem adatnak.

3. A könyvkövetelések fenállása és behajthatósága tekintetében a csődválasztmány szavatosságot nem vállal.

4. A vételár a csődválasztmánynak határozatáról nyert értesülés után 2 nap alatt, a mely idő alatt az ingóságok is elviendők, alulírott tömeggondnoknál készpénzben kifizetendő.

A csődválasztmány fentartja magának a beérkezett ajánlatok fölött szabadon határozni.

A csődleltár, ugy az eladásra hirdetett ingók alulírott tömeggondnoknál illetve közbenjöttével a hivatalos órákban megtekinthetők.

Pécsett, 1892. szept. 10-én.

Dr. Krasznay Miklós
tömeggondnok.

Schönwald Imre

ékszer-, arany- és ezüst-tárgyak gyára és gyári raktára.

Főzlet: Pécs, Király(-fő)utca, a hattyu-termek épületében.

Legnagyobb választék a legújabb
párizsi és angol

ÉKSZEREK,

ezüsttárgyak és órákból, valamint
legfinomabb

párizsi szemüvegek

és chinaezüst-tárgyakból.

I. szám. Salon renaissance-óra ütő-
művel, legszebb modern kivitelben 32 frt.

II. szám. Ingaóra ütőművel, jó, pontosan járó szerkezettel, csinos faragott diófaszekrényben, fényezve 14 frt.

III. szám. Amerikai, pontosan kipróbált ébresztő-óra csinos állványokban 6 frt 50 kr

IV. szám. Finom amerikai, pontosan járó ébresztő-óra 3 frt.

V. szám. Moca-service 6 személyre, valódi tömör fémjelzett ezüsből 280 frt.

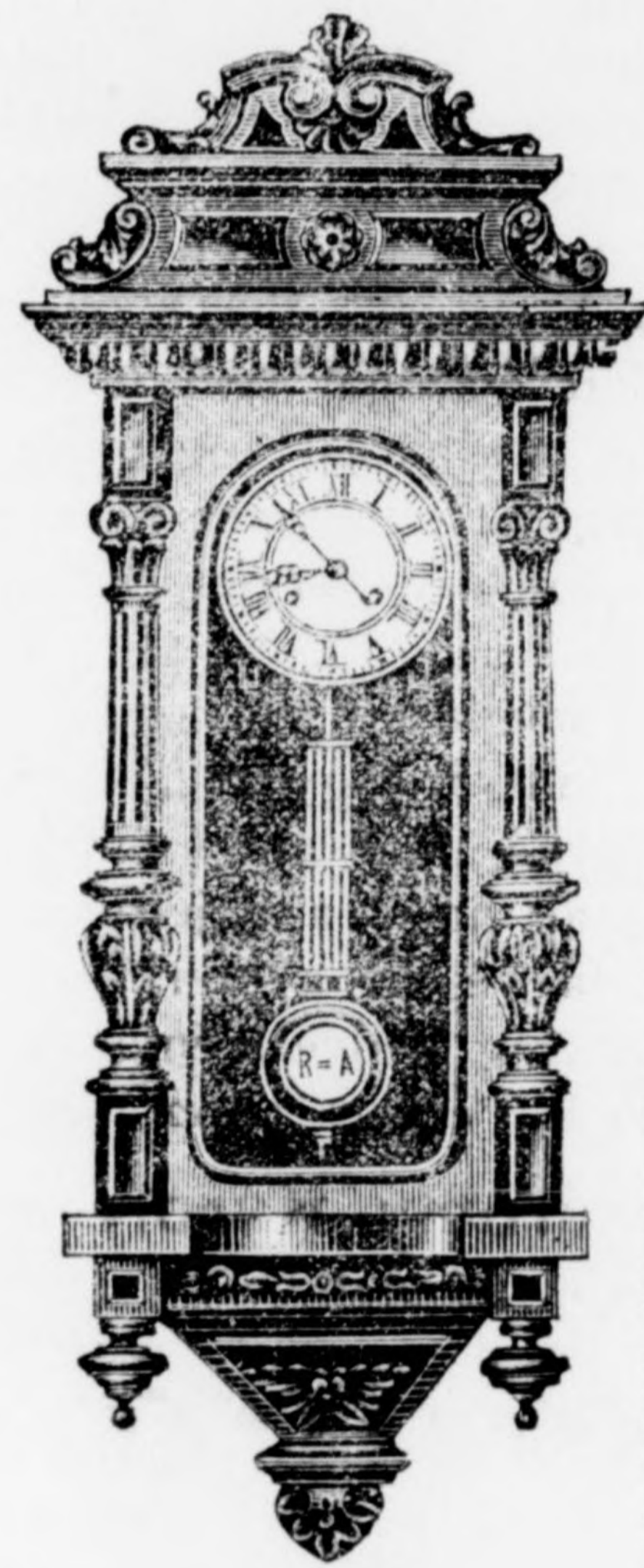
Ugyanaz legjobb china-ezüsből, elegáns kivitelben 60 frt.

VI. szám. Felsőszolgáló-tálca fa yencze-betéttel, finom china ezüst-keretben 10 frt.

Saját vésnöki műterem. Egy monogram csinos kivitelben 15 kr.

Egy latin betű vésése 4 kr.

Továbbá készítek mindenemű pecsét-nyomókat, címereket stb. legjutányosabb árak szerint.

Órajavítások lehető pontosan és jutányos árak mellett készíttetnek, nemkülönben mindennemű arany és ezüsttárgyak, melyek gyorsan és csinosan készíttetnek.

Magyar diszékszerek: kardok, mentekötők, gombok, sarkantyuk stb. legszebb kivitelben.